

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ר"ז ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רשע, את מתקן ומזרז זינגה לנפקא מן רשותי, חייך אנת ואתנה ברשותי תהוון. מיד ויתיצב מלאך יי. מאי ויתיצב. אמר רבי אבא, נפק וקאים באומנותא אחרא, מאומנותא דיליה, דהאי מלאכא דרחמי הוה. והיינו דאמר רבי שמעון, חייביא מהפכי רחמי לדינא. לשטן לו, דהא לא אומנותא דיליה הוה.

תרגום לעברית

אמר לו הקדוש ברוך הוא, רשע, אתה מתקן ומזרז כלי זינגה לצאת מרשותי - חייך, אתה ואתונה תהיו ברשותי. מיד - ויתיצב מלאך ה'. מה זה ויתיצב? אמר רבי אבא, יצא ועמד באמנות אחרת מאמנותו, שמלאך זה היה של רחמים. והינו מה שאמר רבי שמעון, רשעים מהפכים רחמים לדין. לשטן לו, שהרי לא היתה אמנותו.

טקסט הזוהר

אמר רבי אלעזר, לא שני מלאכא, ולא נפק מאומנותא דיליה, אלא בגין דהוה האי מלאכא מסטרא דרחמי, וקאים לקבליה, סתיר חכמתא דיליה, וקלקל רעותיה. הדא הוא דכתיב לשטן לו. לו הוה שטן, ואשתכח שטן, אבל לאחרא לא הוה שטן.

אמר רבי אלעזר, לא שנה המלאך ולא יצא מאמנותו, אלא משום שמלאך זה היה מצד רחמים ועמד ממולו, סתר את חכמתו וקלקל רצונו. זהו שכתוב לשטן לו. לו היה לשטן, ונמצא שטן, אבל לאחר לא היה שטן.

טקסט הזהור

תאנא, אמר רבי שמעון, כמה חכים הוה בלעם בחרשוי, על כל בני עלמא, דהא בשעתא דאשגח, לאשכחא עיטא לנפקא מרשותיה דקודשא בריך הוא, מההיא מלה דכתיב, ואך את הדבר וגו'. אסתכל בחרשוי, ולא אשכח בר ההיא אתון, מה כתיב, ויחבוש את אתונו, אטעין לה בכל חרשין, ובכל קסמין דהוה ידע, ואעיל בה, ואכליל לה מכלהו, בגין למילט להו לישראל. מיד ויחר אף אלהים כי הולך הוא. הוא דייקא כמה דאתמר. מה עבד קודשא בריך הוא, אקדים למלאכא דרחמי. לקיימא לקבליה, ויסתיר חרשוי וקסמיו.

תרגום לעברית

למדנו, אמר רבי שמעון, כמה חכם היה בלעם בכשפיו על כל בני העולם, שהרי בשעה שהשגיח למצא עצה לצאת מרשות הקדוש ברוך הוא מאותו דבר, שכתוב ואך את הדבר, הסתכל בכשפיו ולא מצא, פרט לאותה אתון, מה כתוב? ויחבוש את אתונו. הטעין אותה בכל הכשפים ובכל הקסמים שידע, והכניס בה והכלילה מכלם כדי לקלל את ישראל. מיד - ויחר אף אלהים כי הולך הוא. דווקא הוא, כמו שנתבאר. מה עשה הקדוש ברוך הוא? הקדים מלאך של רחמים לעמד ממולו, ויסתר כשפיו וקסמיו.

טקסט הזהור

ותא חזי, דעד השתא לא כתיב יי ולא אתחזי בקסמיו וחרשוי. והא אוקמוה. והשתא כיון דאתקין אתגיה, וזרזה בתקוני חרשוי, בסטרא דדינא למילט לישראל, אקדים קודשא בריך הוא למלאכא דרחמי לקבליה, ובשמא דרחמי, בגין לסתור חכמתא

דיליה, ולֹא־סָטָא לְאַתְנִיָּה מִהֵּוּא אֲרָחָא, כְּמָה דְכָתִיב, וְתַט הָאֲתוֹן מִן הַדְרָה. מִן הַדְרָה דִּיִּיקָא. וְעַל דָּא לֹא כְתִיב וַיִּתְּצַב מִלְּאךְ הָאֱלֹהִים, וַיַּעֲמֹד מִלְּאךְ הָאֱלֹהִים, אֱלֹא מִלְּאךְ יִי דִרְחֵמִי.

תרגום לעברית

ובא וראה, שְׁעַד עֲכָשׁוּ לֹא כְתוּב ה', וְלֹא נִרְאָה בְּקִסְמִיּוֹ וּבְכִשְׁפִּיּוֹ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. וְעֲכָשׁוּ, כִּינּוֹן שֶׁהִתְקִין אֶת אֲתוֹנוֹ וְזִרְזָה בְּתַקּוּנִי כִשְׁפִיּוֹ בְּצַד הַדִּין לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל, הַקָּדִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת מִלְּאךְ הַרְחָמִים לְמוֹלוֹ, וּבָשֵׁם הַרְחָמִים, כְּדִי לְסַתֵּר חֻכְמָתוֹ וּלְהַטּוֹת אֶת אֲתוֹנוֹ מֵאוֹתוֹ הַדְרָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וְתַט הָאֲתוֹן מִן הַדְרָה. דִּיקָא מִן הַדְרָה. וְעַל זֶה לֹא כְתוּב וַיִּתְּצַב מִלְּאךְ הָאֱלֹהִים, וַיַּעֲמֹד מִלְּאךְ הָאֱלֹהִים, אֱלֹא מִלְּאךְ ה', שֶׁל רְחֵמִים.

טקסט הזוהר

אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רְשָׁע, אֶת אֲטַעְנָת לְאַתְנָה בְּחִרְשָׁה, בְּכַמָּה סְטָרֵי דִּינִי לְקַבֵּל בְּנִי. אֲנָא אַעֲבֵר טְעוּנָה, וַיִּהְפֹּךְ מֵאֲרָחָא דָּא, מִיַּד אֲקָדִים מִלְּאָכָא דִּרְחֵמִי לְשַׁטָּן לוֹ. לוֹ דִּיִּיקָא. כְּמָה דְאַתְמַר. (במדבר כ"ב) וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת מִלְּאךְ יִי וְגו'. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכִי אֲמַאי חֲמַאת הִיא, וּבִלְעָם דִּהְוָה חֲכִים כָּל כֹּךְ לֹא חָמָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, חֵס וְשְׁלוֹם דִּהֵּוּא רְשָׁע יִסְתַּכֵּל בְּחִיזוֹ קִדִּישָׁא. אָמַר לִיָּה, אִי הָכִי, הָא כְּתִיב נוֹפֵל וּגְלוּי עֵינַיִם. אָמַר לִיָּה לֹא שְׁמַעְנָא בְּהָא מִיָּדִי וְלֹא אֵימָא. אָמַר לִיָּה אֲנָא שְׁמַעְנָא, דְּכֵד הָוָה אֲצַטְרִיךְ לְאַסְתַּכְלָא, הָוָה נִפִּיל וְחָמִי. וְהַשְׁתָּא לֹא אֲצַטְרִיךְ לְאַסְתַּכְלָא.

תרגום לעברית

אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְשָׁע, אֶתְהָ הִטְעַנְתָּ אֶת אֲתוֹנָה בְּכִשְׁפִּיהָ בְּכַמָּה צְדִדֵי דִין מוֹל בְּנִי - אֲנִי אַעֲבִיר אֶת הַמְטָעֵן שֶׁלָּהּ וַיִּהְפֹּךְ מִדְרָה זֶה. מִיַּד הַקָּדִים מִלְּאָךְ רְחֵמִים לְשַׁטָּן לוֹ. דִּיקָא לוֹ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת מִלְּאךְ ה' וְגו'. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכִי לָמָּה רָאִתָּה הִיא, וּבִלְעָם שֶׁהָיָה חָכֵם כָּל כֹּךְ לֹא רָאָה? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, חֵס וְשְׁלוֹם שְׁאוֹתוֹ רְשָׁע

יסתכל במראה קדש. אמר לו, אם כך, הרי כתוב נפל וגלוי עינים! אמר לו, לא שמעתי בזה דבר, ולא אמר. אמר לו, אני שמעתי. כשהיה צריך להסתכל, היה נופל ורואה, וכעת לא הצטרף להסתכל.

טקסט הזוהר

אמר ליה, אי הכי, בדרגא עלאה יתיר הנה על כל נביאי מהימנותא, דאיהו גלוי עינים, חמי ואסתכל ביקרא דקודשא בריה הוא. והא רבי שמעון אמר, בלעם בחרשוי, הנה ידע באינון כתרין תתאין דלתתא, כמה דכתיב, (יהושע יג) ואת בלעם בן בעור הקוסם, קוסם קרייה קרא, דטנופא דטנופי, היה יסתכל ביקרא דמאריה. ועוד, הא אמר רבי שמעון, בחיזו חד דחזא לפום שעטא, דכתיב ויגל יי את עיני בלעם, אתעקימו עיניו, ואת אמרת דהנה חמי בגלוי דעייניו, ואסתכל ביקרא דקודשא בריה הוא.

תרגום לעברית

אמר לו, אם כך, בדרגה עליונה יותר היה על כל נביאי האמונה, שהוא גלוי עינים, רואה ומסתכל בכבוד הקדוש ברוך הוא. והרי רבי שמעון אמר, בלעם היה יודע בכשפיו באותם כתרים תחתונים שלמטה, כמו שכתוב (יהושע יג) ואת בלעם בן בעור הקוסם. קראו הכתוב קוסם, של טנפת הטנופות, איך יסתכל בכבוד רבוננו? ועוד, הרי אמר רבי שמעון, במראה אחד שראה לפי שעה, שכתוב ויגל ה' את עיני בלעם, התעקמו עיניו, ואתה אומר שהרי רואה בגלוי עינים ומסתכל בכבוד הקדוש ברוך הוא?

טקסט הזוהר

אמר ליה, אנא אהדרנא לקבלך. ידי וידיך בעי צחותא. ודאי רזי אורייתא עלאין, ולא יכלין בני עלמא למיקם עלייהו. בגין כך אסיר לאקדמא במלה דאורייתא, עד דישמע מלה וידע לה על בורייה. אתו לקמיה דרבי שמעון אמרו מלה קמיה.

אמר לו, אני אחזור למוֹלָה, שְׁלִי וְשִׁלְךָ צָרִיךְ צָחוֹת. וְדַאי סוּדוֹת תוֹרָה עֲלִיּוֹנִים, וְלֹא יְכוּלִים בְּנֵי אָדָם לַעֲמֹד עֲלֵיהֶם. לָכֵן אֲסוּר לְהַקְדִּים בְּדִבְרֵי תוֹרָה עַד שִׁישְׁמַע דְּבַר וַיַּדַּע אוֹתוֹ עַל בְּרִיּוֹ. בָּאוּ לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמְרוּ דְּבַר לִפְנֵינוּ.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ח ע"א) ♦

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים ח) מָה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגו', הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, דְּמִמָּנָן דְּעֲלָמָא אֲמָרוּהָ, בְּשַׁעֲתָא דְסָלִיק בְּרַעְיוֹתֶיהָ דְקוּדְשָׁא בְרִיָּה הוּא לְמַבְרִי אֲנָשָׁא. קָרָא לְכַתוּת כְּתוּת דְּמִלְאָכִי עֲלָאָה, וְאוֹתִיב לֹון קַמִּיהָ. אָמַר לֹון, בְּעֵינָא לְמַבְרִי אָדָם. אָמְרוּ קַמִּיהָ, (תהלים מט) וְאָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין וְגו'. אוֹשִׁיט קוּדְשָׁא בְרִיָּה הוּא אֲצַפְעָא דִּילִיָּה, וְאוֹקִיד לֹון. אוֹתִיב כְּתוּת אַחֲרָנִין קַמִּיהָ, אָמַר לֹון בְּעֵינָא לְמַבְרִי אָדָם. אָמְרוּ קַמִּיהָ,

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים ח) מָה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגו'. פְּסוּק זֶה פֶּרֶשׁוּהוּ שְׁמִמְנֵי הָעוֹלָם אָמְרוּ אוֹתוֹ בְּשַׁעֲתָא שְׁעֵלָה בְּרַצוֹן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם. קָרָא לְכַתוּת כְּתוּת שֶׁל מִלְאָכִי עֲלִיּוֹן וְהוֹשִׁיבָם לִפְנֵינוּ. אָמַר לָהֶם, אֲנִי רוֹצֶה לְבָרָא אָדָם. אָמְרוּ לִפְנֵינוּ, (שם מט) וְאָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין וְגו'. הוֹשִׁיט הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲצַפְעוֹ וְשִׁרְף אוֹתָם. הוֹשִׁיב כְּתוּת אַחֲרוֹת לִפְנֵינוּ. אָמַר לָהֶם, אֲנִי רוֹצֶה לְבָרָא אָדָם. אָמְרוּ לִפְנֵינוּ, מָה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ? מָה טִיבוֹ שֶׁל אָדָם זֶה? אָמַר לָהֶם, בֶּן אָדָם שִׁיְהִיָּה בְּצֻלָּם שְׁלָנוּ, שִׁתְהִיָּה חֲכָמָתוֹ עֲלִיּוֹנָה מִחֲכָמָתָכֶם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

